

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: CÆSARER

Citation: Claussen, Sophus: "CÆSARER", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 5: Fabler*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen07val-shoot-workid57855.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 5: Fabler

CÆSARER

Man skal ej dyrke Cæsar, hvis Cæsar ikke findes.
Det er saa skønt at kæmpe som at give sig hen.
Hvis Cæsar skal forgudes, er Hvervet en Gudindes.
At træde op mod Cæsar kan være Pligt for Mænd.

"Forfrem mig til Geni ved din rige stolte Favn,
beløn min høje Visdom, giv mig Diktator-Navn!"
Saa mange Herrer ønsked, skønt ej af Naaden kaarne,
den Gunst at bytte Tøfler med den straalende Norne.

Beständig lo Gudinden: "Min Stolthed er ej smæltet,
fra da med Graad jeg salved en Nazaræers Lig,
da jeg gik ind at vaage hos Cæsar i Teltet,
og da med Frankrigs Ørn jeg lystig gjorde Krig.

Jer høje Kløgt korsfæsted min Rabbi ... Se, jeg brænder
at fæste *dig* til Korset! Jer Statskunst stod imod,
da Diktatorer udgik at saa med begge Hænder
en ny Kultur til Verden, som blev gødet med Blod.

I kræver Cæsarret med en Ærbarhed for Poge.
At lyde Cæsars Lyst er Gudinde-Moral.
Og den, som frit tør stirre i mine Øjenkroge,
skal blive første Konsul fra lille Korporal.

Som tør med Bomber tænde til Gavns en Frihedstorden,
som smider egenhændig en Rigsdag paa Porten
og sprænger Nattens Kvalmhed ved Kongernes Fest
med flammende Uvejr - "en Verdenssjæl til Hest"!

33

Et Smærtensbarn, som, medens Evropa trygt har sovet,
ved *Kejsersnit* blev udløst af *Republikens* Lænd,
hvis unge, franske Solskin fra hans Augustus-Hoved
bestraalte nye Lande - medens selv den skranted hen . . .

Som i sin Verdenhungler dikterer Ord saa kloge,
der lyser som et Vers midt i Nøgtternhedens Taage
med Storm og Fynd paa vid og fortrolig Undergrund
af Sproget, som det blomstrer i Kvindernes Mund -

Indtil fra Frankrigs Højland han haster hed og svimmel,
hvor sorte Druer perler under en luftig Himmel,
og drukner alt sit Solskin, sine Hestfolk, sin Armé
i Ruslands Stepper, der damped af Sne."

Hvis Cæsar skal forgudes, er Hvervet en Gudindes.
At træde op mod Cæsar kan være Pligt for Mænd.
Det er saa skønt at kæmpe som at give sig hen.
Man skal ej dyrke Cæsar, hvis Cæsar ikke findes.

Med hede Blik og Kinder Gudinden afbrød Talen,
stolt og berust ved Mindet om Kejser-Generalen.
Saa gød hun paa sin Bejler, der stod lidt forsagt,
to mørke Øjnes flammende, fulde Foragt:

"Er der paany en Malmgud med Uvejrsskyr til Ramme,
der staar i Rytterstøvler hinsides Alpens Kamme,
mens Fjenden deler Landet i blodig Handletørst?
en Mand som selve Tanken, der altid kommer først?"

I flyder ud i Gloser og Tal hver Tid og Stund,
som sprang der aldrig Roser, kun *Tudser* af Jer Mund.
Hvor tør til Kys I byde de Fjæs som vissen Halm
mod *mig*, hvis Favn har glødet Genier af Malm?"

34

Han sukked, bad den vrede Gudinde om Taal,
forsikred, at hun maalte med altfor store Maal,
men med en høj Gebærde, den strenge Pen fortier,
Gudinden har vendt Bagen til slige *Genier*.